

KONIĄTKO (1) *sb n*

N sg koniątko.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Dem. od „koń”; tu źrebię: Mannulus, Zrzebię/ Koniątko. Mqcz 208a.

Cf **KONICZEK, KONIK**

MM